جانورن جو بادشاھ

ڪھاڻيون

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

جانورن جو بادشاھ

(ٻارن لاءِ ڪھاڻيون)

ترجمو ۽ ترتيب

خير محمد بلوچ

۽

خالد آزاد وگھيو

نظرثاني

تاج جويو

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، حيدرآباد، سنڌ

2001ع

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري جو ڪتاب نمبر 71

حق ۽ واسطا اداري وٽ محفوظ

ڪتاب:	جانورن جو بادشاھ (ٻارن لاءِ ڪھاڻيون)
ترجمو ۽ ترتيب:	خيرمحمد بلوچ ۽ خالد آزاد وگھيو
ڇاپو پھريون:	آڪٽوبر، 2001ع
تعداد:	ھڪ ھزار
ملھ :	12 روپيا

ملڻ جا هنڌ:

- ڪليئرنگ هائوس سنڌي ٻوليءَ جو بااختيار ادارو، نئشنل هاءِ وي، حيدرآباد، سنڌ
- ڪاٺياواڙ بڪ اسٽور، اردو بازار، ڪراچي، سنڌ
- عزيز ڪتاب گھر، سکر، سنڌ
- سنڌ بڪ ڪلب، رابعا اسڪوائر، گاڏي کاتو، حيدرآباد، سنڌ

ISBN 969-8149-16-9

Janwaran -jo- Badshah

TRANSLATED BY: Khair Muhammad Balouch & Khalid Azad Vighio
Printed by: Azad Communication, Karachi.
Published by: Sindhi Language Authority, National Highway, Hyderabad, Sindh

First Edition: Oct: 2001
Price: Rs: 12/=

[چلڊرين بُڪ ڪلب، ڪراچيءَ جي ڪتابن تان ٽورن سان ترجمو ڪيو ويو]

هيءُ ڪتاب سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي ڪمپيوٽر سيڪشن ۾ ڪمپوز ٿيو ۽ اٿارٽيءَ جي سيڪريٽري تاج جويي، ميسرس آزاد ڪميونيڪيشنس، ڪراچيءَ وٽان ڇپرائي، سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي آفيس مان پڌرو ڪيو.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

فهرست

ناشر طرفان	4
جانورن جو بادشاھ	6
چالاڪ لومڙ	10
ڪڪڙ، ڪوئي، گڏھ ۽ ٻليءَ جي ڪھاڻي	15
ڪوٻلو	20

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ناشر طرفان

سنڌي زبان ۾ ٻارن لاءِ مواد جي کوٽ وارو سوال وڏيءَ شدت سان موجود آهي. پر ان کان به اهم سوال اهو آهي ته ڇا موجوده دؤر ۾ سنڌي زبان ۾ لکجندڙ ۽ ٻاراڻن رسالن ۾ ڇپجندڙ مواد سنڌي ٻارڙن جي فطري، نفسياتي ۽ ذهني گُهرجن جو پورائو ڪري ٿو يا نه؟ اڪثر ڏٺو ويو آهي ته لکندڙن، پنهنجي ذهني سطح کي ئي ٻارن جي ذهني سطح سمجهي پيئي لکيو آهي، نتيجي طور اهڙو ادب ٻارن ۾ صرف نصيحتن کان سواءِ دلچسپيءَ جو ٻيو ڪو خاص اثر پيدا ڪري نه سگهيو آهي.

سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ، سنڌي ٻوليءَ ۾ ٻاراڻي ادب جي اهميت ۽ ضرورت کي محسوس ڪندي، 'ٻاراڻي ادب' جو باقاعدي هڪ شعبو قائم ڪيو آهي ۽ ان سلسلي ۾ ٻاراڻي ادب جي ترقيءَ لاءِ جوڙيل صلاحڪار ڪاميٽيءَ جي مشورن ۽ صلاحن سان ڪيترين رٿائن تي ڪم هلندڙ آهي. ان سلسلي ۾ 'ٻاراڻي ادب شعبي' طرفان 'مددي تدريسي مواد' (supplementary reading material) طور، ٻارن جي لوڪ آکاڻين جا اهڙا ڪتابڙا تيار ڪيا ويا آهن، جن ۾ نه صرف ٻارڙن لاءِ نصيحت واريون ڳالهيون شامل آهن، پر ساڳئي وقت اُهي آکاڻيون ٻارن لاءِ وندر ۽ وروونهن، تفريح ۽ معلومات به مهيا ڪن ٿيون. هن کان اڳ اٿارٽيءَ، ٻاراڻي ادب جا به ڪتابڙا 'ناني سڦوران' ۽ 'لوليون ٻوليون ٻارن جون' آڪسفورڊ يونيورسٽي پريس ڪراچيءَ جي سهڪار سان (ٻيو ڇاپو) ڇپائي چڪي آهي ۽ هينئر اٿارٽيءَ پاران 'جانورن جو بادشاهه' ۽ 'ڏاها پائر' ڪتاب ڇپايا پيا وڃن، جڏهن ته ٻين به ڪيترن ڪتابن تي ڪم جاري آهي.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سنڌي ٻارڙن کي معلوماتي، تعليمي ۽ تفريحي مواد مهيا ڪرڻ لاءِ جلد ئي ريڊئي تي ٻارڙن لاءِ رڪارڊ ٿيل مشهور گيتن جي ڪئسيٽ ۽ سي ڊي (CD) جاري ڪئي ويندي ۽ اُن سان گڏ اُنهن گيتن جو ڪتابڙو 'ڏيلي ٿي ڇٽڪي' عنوان سان ڇپائي پڌرو ڪيو ويندو، جيڪو نصير مرزا سهيڙيو آهي.

ان کان سواءِ شعبي وٽ ٻارن لاءِ هڪ سائنسي ناول 'مريخ جو حملو' ۽ چونڊ گيتن ۽ آکاڻين جا ڪيترا ڪتابڙا تياريءَ هيٺ آهن، جيڪي پڻ جلد ڇپايا ويندا. اها به رٿ جوڙي وئي آهي ته ٻارن لاءِ لکندڙ کان سائنس فڪشن ۽ تفريحي ۽ معلوماتي آکاڻيون لکايون وينديون.

هن ڪتاب، 'جانورن جو بادشاهه' لاءِ اسان جناب امر جليل جا ٿورائتا آهيون، جنهن چلڊرين بڪ پبلشرز ۽ ٻين ادارن جا ڇپايل چيني لوڪ آکاڻين جا انگريزيءَ ۾ لکيل ڪجهه ڪتابڙا، اداري کي تحفي ۾ ڏنا، جن مان ڪجهه آکاڻيون 'چلڊرين بڪ پبلشرز ڪراچي' جي ٿورن سان، ترجمو ڪرائي 'جانورن جو بادشاهه' ڪتابڙو تيار ڪيو ويو آهي. محترم خيرمحمد بلوچ ۽ خالد آزاد وگهيي، هن ڪتابڙي ۾ موجود آکاڻين جو نهايت آسان ٻوليءَ ۾ سنو ترجمو ڪيو آهي، جڏهن ته مواد ۽ ٻوليءَ جي نظر ثاني اداري جي سيڪريٽري محترم تاج جويي ڪئي.

مون کي خاطري آهي ته هي ڪتاب سنڌي ٻوليءَ جي ٻاراڻي ادب ۾ بهترين واڌارو ثابت ٿيندو.

حيدرآباد، سنڌ.

1- آڪٽوبر، 2001ع

پروفيسر ڊاڪٽر محمد قاسم ٻگهيو

چيئرمئن

سنڌي ٻولي اٿارٽي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

جانورن جو بادشاهہ

هڪڙي ڀيري جهنگ جا ڪيترائي جانور اچي هڪ هنڌ گڏ ٿيا. هنن پاڻ ۾ ويهي صلاح ڪئي تہ اهو ڪهڙو جانور آهي، جنهن کي ”جانورن جو بادشاهہ“ ڪجي ۽ جيڪو سڀني کان وڌيڪ طاقتور ۽ ڏاهو بہ هجي.

گهڻيءَ سوچ ويچار کان پوءِ ڀولڙي چيو: ”منهنجي خيال ۾ چيتو اسان جو بادشاهہ ٿي سگهي ٿو، ڇو تہ هُو طاقتور، چُست ۽ خوفناڪ آهي؛ ۽ جنهن رستي تان هلندو آهي، اتان ٻيا سڀ جانور ڀڄي ويندا آهن. ان کان سواءِ هُو سڀني ۾ ڏاهو پڻ آهي.“ ڀولڙي جي ڳالهہ سڀني کي وڻي، پر لومڙيءَ اعتراض ڪيو. هن چيو تہ ”چيتو برابر سگهارو ۽ چُست آهي، پر جانورن جو بادشاهہ اُهو ٿئي، جيڪو چيتي کان بہ وڌيڪ طاقتور ۽ عقلمند هجي.“

لومڙيءَ جي هن اعتراض سڀني کي منجهائي وڌو.

نيٺ سڀني صلاح ڪري لومڙيءَ کي چيو تہ ”تون چيتي ۽ ٻبرشينهن ڏانهن وڃ ۽ سندن طاقت ۽ ڏاهپ جو امتحان وني اچ. اُنهن مان جيڪو

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

امتحان ۾ پاس ٿئي، اُن کي کٽي ”جانورن جو بادشاهه“ بڻائجي!“

اها ڳالهه قبول ڪري، لومڙي جهنگ ڏانهن رواني ٿي وئي ۽ رات ٿيڻ جو انتظار ڪرڻ لڳي.

رات جو جڏهن چوڌاري اونده پکڙجي وئي، تڏهن جهنگ مان به ڪُڙڪُپيتا هٿ ڪيا، جيڪي ٻنيءَ وانگر ٻري رهيا هئا. جڏهن اُهي ڪُڙڪُپيتا ٻنهي هٿن ۾ جهلي، لومڙي چيتي جي غار وٽ آئي، تڏهن ڇا ڏسي ته چيتو گهريءَ ننڊ ۾ سُتو پيو آهي. اونده هئڻ ڪري لومڙيءَ کي هڪ اٽڪل سُجهي آئي: ڇا ڪيائين جو ٻنهي ڪُڙڪُپيتن کي ڏار ڏار پنهنجن چنبن ۾ هڪ ٻئي کان پري جهلي، وڏي زور سان رڙ ڪيائين. سندس اوچتيءَ رڙ تي چيتو جاڳي پيو، ۽ ڇينگهاڙ ڪري پُڇيائين ”ڪير آهين؟“

لومڙيءَ پنهنجو آواز بدلائي، زور سان چوڻ شروع ڪيو: ”آءٌ هڪ وڏي خطرناڪ آفت آهيان ۽ سمنڊ جي تري ۾ رهندي آهيان. هي منهنجون اکيون آهن، جيڪي چمڪي رهيون آهن. مون کي ٻين جانورن ٻڌايو آهي ته تون ڏاڍو طاقتور ۽ عقلمند جانور آهين، پر مون کي اعتبار نه ٿو اچي، ان ڪري آءٌ توسان مقابلو ڪرڻ آئي آهيان.“

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

چيتو خاموشيءَ ۾ دِپ وچان لومڙيءَ جون ڳالهيون ٻڌندو رهيو.

لومڙيءَ ٻيهر ڳالهائڻ شروع ڪيو: ”اي ٻِليءَ جا ٻچا! توکي خبر آهي ته جڏهن آءٌ وڏو ساهه کڻندي آهيان ته قدَ بُتَ ۾ تيڻي ٿي ويندي آهيان.“

پوءِ لومڙيءَ وڏو ساهه کنيو ۽ ٻنهي کُڙکٻيتن کي هڪ ٻئي کان گهڻو پري ڪري جهليو، ۽ چوڻ لڳي ته ”هاڻ آءٌ تمام وڏي آفت ٿي وئي آهيان، ڏس، ڏس! منهنجيون چمڪندڙ اکيون اُن ڪري هڪ ٻئي کان پري ٿي ويون آهن، جو مُنهنجو مٿو تمام وڏو ۽ ويڪرو ٿي ويو آهي.“

چيتي لومڙيءَ کي واقعي وڏي آفت سمجهي ورتو ۽ کيس اچي دَپَ ورايو.

لومڙيءَ ڏٺو ته چيتو ڪانئس دِڄي رهيو آهي، ان ڪري ٻيهر رڙ ڪري چيائين: ”هاڻي آءٌ توکي ڪائيندِيس، ڇو ته مون کي ڏاڍي بُک لڳي آهي. آءٌ توکي پُڇ سميت ڪائڻ گهران ٿي، ۽ تنهنجو هڪڙو وار به سلامت نه ڇڏينديس!“

اهو ٻُڌي چيتي کي اچي اهڙي خوف ورايو، جو غار مان نڪري جهنگ مُنهن ڪري ونڍي ڀڳو ۽ اوندهه ۾ گم ٿي ويو.

اُن کان پوءِ لومڙي جهنگ ڏانهن موٽي وئي ۽ ٻبر شينهن کي ڳولڻ لڳي.

اوچتو هن ڏٺو ته ٻبر شينهن هڪ وڻ هيٺان ويٺو آهي. هن ساڳيءَ طرح

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪُڙڪِپيتن جون اکيون ناهي، ببر شينهن کي للڪاريو: ”آءُ آفت آهيان! ڏس، ڏس! وڏي ساهه ڪڻڻ سان منهنجون اکيون پري هليون ويون آهن.“

اها ڳالهه ٻڌي ببر شينهَن هڪدم وڏي گجگوڙ ڪئي ۽ واتُ ڦاڙي چيائين، ”جيڪڏهن تنهنجو متو وڏو ٿي ويو آهي ته پوءِ تنهنجيون اکيون وڏيون ڇونه ٿيون آهن، اُهي ته ڪڙڪپيتن جهڙيون ننڍڙيون آهن. تون ڪوڙُ ٿي ڳالهائين ۽ مون سان چرچا ٿي ڪرين.“

ائين چئي شينهَن ٻيهر وڏي گجگوڙ ڪئي ۽ لومڙيءَ کي مارڻ لاءِ اڳتي وڌيو.

لومڙيءَ کي اچي سرَ سان لڳي، سو ڪُڙڪپيتن مان هٿ ڪڍي، وني جهنگ ڏانهن ڀڄي. جڏهن صبح ٿيو ته لومڙيءَ سڀني جانورن کي گڏ ڪري، رات واريون سڀ ڳالهيون ٻڌايون ته ڪيئن چيتو هُن کان ڊجي ويو هو ۽ ببر شينهَن عقلمنديءَ کان ڪم ورتو هو. اُن بعد سڀني جانورن گڏيل راءِ سان فيصلو ڪيو ته ببر شينهن ’جانورن جو بادشاهه‘ آهي.

ان ڏينهن کان وني اڄ تائين ببر شينهن کي ’جانورن جو بادشاهه‘ سڏيو ويندو آهي.

(’وڊ لئنڊ ٽيلس‘ عنوان هيٺ، چلڊرين بُڪ پبلشرز ڪراچيءَ پاران ڇپايل ڪتابڙي 'The Fox and the king of Animals' تان ترجمو ڪيل)

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

چالاڪ لومڙ

هڪڙي ڀيري، هڪ ٻگهڙ ۽ لومڙ، رستي ويندي ڪنهن جهنگ ۾ مليا. ٻئي هڪ ٻئي کي ڏسي ايڏا ته خوش ٿيا، جڻ ته ڪي پُراڻا پڳ مَٽ يارَ هئا. ٻگهڙُ دُعا سلام ڪان اڳ ئي شڪايتن ۾ پئجي ويو. لومڙ کي چيائين ته ”يارَا آءُ ته صفا ڪو بدقسمت آهيان، ڪيترن ئي ڏينهن کان ڪو شڪار ئي هٿ نه آيو اٿم، ڏاڍو بُکايل آهيان!“

لومڙُ، ٻگهڙَ جي ڳالهه ٻُڌي ڏاڍو پريشان ٿيو. ٻگهڙَ پنهنجي ڳالهه جاري رکندي چيو، ”جيتوڻيڪ ڀرواري ڳوٺ ۾ شڪارَ لاءِ گهڻو ڪجهه ملي سگهي ٿو، پر اُتي جا ماڻهو ڏاڍا سياڻا آهن، اصل ڪنهن کي به وَٽُ نه ڏيندا آهن.“

لومڙَ کي ڪاوڙِ آئي مان ڪري چڙيو ۽ مُنهن خراب ڪندي چيائين: ”ٻگهڙ خان! ماڻهو سڀئي سياڻا هوندا آهن، اصل ڳالهه آهي پنهنجي عقل جي، جيڪڏهن پنهنجيءَ کوپڙيءَ ۾ ڪو عقل ذرو هوندو ته شڪارُ جامَ“

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

بگهڙَ وراڻيو، ”پوءِ دير ڇا جي؟ هل ته هلون.“

ٻئي يارَ، روانا ٿيا ڳوٺ ڏانهن. هلندا اچي هڪ نديءَ وٽ پُهتا.

اوچتو بگهڙَ جي نظر وڃي هڪ هنج پکيءَ تي پئي، جيڪو نديءَ ۾ ٽپيون هڻي، موج مان وهنجي رهيو هو. بگهڙَ، لومڙَ کي چيو، ”پيارا، ڀڳريون شڪار اهو ڪبو، ڇو ته هنج جو گوشت ڏاڍو نرم ۽ لذيذ آهي.“ لومڙُ، هنج پکيءَ کي ڏسي پنهنجا چَپَ چٽڻ لڳو ۽ بگهڙ کي چيائين:

”ميان بگهڙَ! تون ڀريان ٻوڙن ۾ لِڪي ويهه، آءٌ ٿو هنج کي ڏسان“.

بگهڙُ، اتي ئي ٻوڙن ۾ لِڪي ويٺو ۽ لومڙُ، هنج پکيءَ ڏانهن هليو ويو.

”ڪهڙا حالَ اٿئي، منهنجا پيارا هنجَ! ”وهنجڻ مان ڏاڍا پيو مزا وٺين! ؟“ ” لومڙَ، هنج کي سلام ڪري چيو.

هنج پکيءَ، جيڪو پاڻيءَ ۾ ٽپيون هڻي رهيو هو، مُرڪندي وراڻيو:

”ڀلي ڪري آئين لُومڙ خان! مون تو بابت گهڻو ڪجهه ٻُڌو آهي، ڪٿي آهي تو وارو دوست بگهڙُ خان! ؟“

لومڙَ جو مُنهن ئي لهي ويو. سوچيائين: پڪ سان هن کي سموري

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

خبر پئجي وئي آهي. اجا ڪجھ چوڻ وارو مَس هئو تہ هنج وري چيو: ”پڪ سان تو وارو دوست بگھڙُ خان هتي ڪٿي موجود آهي! ڇا توهان پئي اچ ماڻهن کي بيوقوف بنائڻ نڪتا آهيو!؟“

لومڙَ جا تہ ترا ئي نڪري ويا. چالاڪيءَ سان ڳالهائيندي چيائين: ”نہ پيائو هنج! اسان ڇريا ٿيا آهيون، جو تو جهڙي جگري يارَ لاءِ ڪا اهڙي سِٽَ سٽيون! پڪ سان توکي هُن ساڙولي گدڙَ اها ڄاڻ ڏني آهي. اسان تہ يارَ توسان هڪ صلاح ڪرڻ آيا آهيون.“

لومڙَ جي اٽڪل ڪامياب وئي ۽ هنج پڪي سندس ڳالهيون همدرديءَ سان ٻُڌڻ لڳو. لومڙَ جڏهن ڏٺو تہ هنج هاڻي چڱيءَ طرح ڳالهين ۾ ڦاسي چُڪو آهي تہ چيائين:

”تون بہ سچو آهين يار هنجَ! مون وارو دوست بگھڙُخان، واقعي پريان ٻُوڙن ۾ لِڪل آهي، پر اصل ۾ هو ڏاڍو ڏڄڻو آهي، اُن ڪري تو جهڙي طاقتور جانور سان ملڻ لاءِ دل نٿو ٻڌي سگهي.“

هنجُ پنهنجي ساراهہ ٻُڌي ويتر لومڙ جو همدرد ٿي پيو ۽ چيائين: ”معاف ڪجانءِ يار لومڙ! مون هريرو هُن ساڙولي گدڙَ جي ڳالهين تي لڳي اوهان ٻنهي تي شڪُ ڪيو. هاڻي ٻڌاءِ تہ مون کان ڪهڙي صلاح وٺڻ آيو آهين!“

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

لومڙُ پنهنجيءَ چالِ ۾ مڪمل ڪامياب ٿي چُڪو هو، تنهن چيو: ”ها دوست هنج خان! اسان توڪان رڳو اهو پُڇڻ آيا هئاسين تہ، جهنگ جا ٻيا سڀ جانور، تنهنجن کنڀن جي تمام گهڻي تعريف ڪن ٿا ۽ چون ٿا تہ بگهڙُ ۽ لومڙُ، هنج جي پرن جي چادر تي آرام سان ننڊ ڪري سگهن ٿا، ڇا اها ڳالهہ سچي آهي!؟

هنجُ، پنهنجي تعريف ٻڌي تمام گهڻو خوش ٿيو ۽ چيائين: ”ها! اها ڳالهہ بلڪل سچي آهي، ڇوتہ منهنجا پَرَ ڏاڍا نرم ۽ خوبصورت آهن.“

تنهن تي لومڙَ يڪدم وراڻيو:

”ها پر يارَ هنج خان، مون وارو دوست بگهڙُ اها ڳالهہ اصل مڃي ئي ڪونہ ٿو“

هنجَ کي ڪاوڙ اچي وئي؛ چيائين:

”ڪيس ٻڌائي ڇڏ تہ بگهڙُ منهنجي هڪڙي پَرَ جي بہ برابر نہ آهي.“

لومڙَ وجهہ تاڙي چيو: ”ادا آءٌ تہ بيشڪ اها ڳالهہ هُن کي ٻڌائيندس، پر جي تون پنهنجو هڪ پَرُ پٽي مون کي ڏيندين تہ آءٌ اهو بگهڙ کي ڏيکاري حقيقت کان واقف ڪري سگهندس!“

هنجُ، هن ڀيري لومڙَ جي چالِ ۾ مڪمل طرح ڦاسي چُڪو هو، تنهن

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

چيو: ”ها ادا بلڪل! ان ۾ ٻلا کهڙي وڏي ڳالهه آهي. آءٌ پنهنجي پُڇ مان هڪ پَرُ پٽي توکي ڏيان ٿو، پوءِ ته بگهڙ کي پڪ ٿيندي، نه ته منهنجا پَرَ ڪيڏا نه نرم ۽ قيمتي آهن!“

اهو چئي، هنج پاڻيءَ مان نڪري، ڪناري طرف اچڻ لڳو. لومڙ وجهه تاڙيو ويٺو هو. بس، جيئن ئي هنج ڪناري تي آيو، لومڙ دير ئي نه ڪئي، جهٽ هڻي هنج کي ڪُٽي سوگهو ڪيائين. هنج ويچاري گهڻيون ئي دانهون ڪُوڪون ڪيون، پر لومڙ بنا دير جي هڙپ ڪري ڇڏيس.

هوڏانهن بگهڙ اها سڄي ماجرا ڏسي رهيو هو، سو پنهنجي حصي لاءِ لومڙ ڏانهن ڀڳو ته لومڙ چيس: ”پيارا دوست بگهڙ خان! ڏٺئي منهنجي سياڻپ! اهو طريقو اٿئي شڪار ڪرڻ جو. ياد رک توکي ڪو شڪار ملي، پوءِ اهو ڪيڏو به سياڻو ڇو نه هُجي، پر تون ان کان به وڌيڪ چالاڪ ٿيندين، تڏهن ئي ڪيس حاصل ڪري سگهندين.“

چالاڪ لومڙ ائين چئي وڻن جهنگ مُنهن ڪيو ۽ بگهڙُ پڇتاءَ جا هٿ مهٽيندو رهجي ويو.

(’ووڊ لئنڊ ٽئلس‘ (Woodland Tales) عنوان هيٺ، چلڊرين بڪ پبلشرز ڪراچيءَ طرفان ڇپايل آڪاڻي- ڪتاب "The wolf, The fox and the Goose" جو ترجمو)

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪڪڙ، ڪتي، گڏهه ۽ ٻليءَ جي ڪهاڻي

گهڻو گهڻو وقت اڳي، هماليہ جي پهاڙين ۾ هڪ گڏهُ رهندو هو، جنهن جو نالو 'گولو گڏهہ' هو. سندس ڪَن ڏکيا ۽ پُورا هُئا ۽ وٽس هڪ گِٽار هوندي هئي، جنهن کي هر وقت پيو وڄائيندو هو.

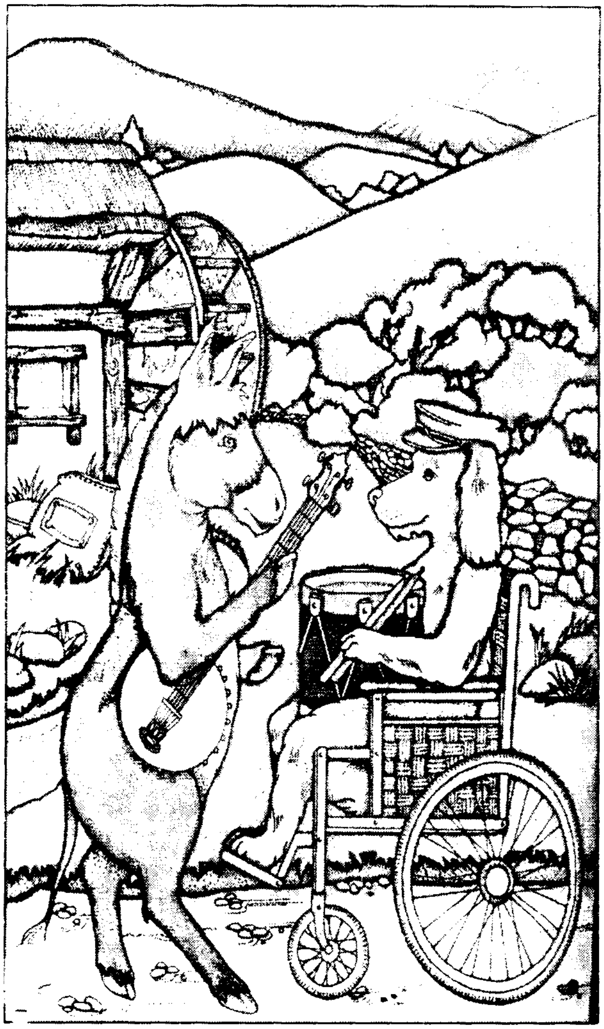

هڪ ڏينهن 'گولي گڏهہ' سوچيو تہ هاڻي گٽار وڄائي وڄائي، دل ئي ڪچي ٿي پئي آهي، ڪو ڊنگ جو ڪم ڪجي؛ جنهن لاءِ شهر وڃي ڪا نوڪري ڪرڻ کپي. اهو سوچي هڪ ڏينهن 'گولي گڏهہ' ڪٽي شهر ڏانهن رُخ رکيو. پنهنجي گٽار بہ گڏ کنيائين ۽ شهر ڏانهن هلندو ويو. رستي تي کيس هڪ ڪُتو مليو، جنهن جو نالو "موتي" هو. موتي ڪُتو 'ڦرٽي ڪرسيءَ' تي ويٺي آيو ۽ سندس جهوليءَ ۾ هڪ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڏُهل هو. گولي گڏهه، موتيءَ کي سلام ڪيو ۽ چيو:

”يار موتي! منهنجو نالو گولو آهي ۽ آءٌ گِٽار وڄائيندو آهيان، وڃان پيو شهر ڏانهن، مَنَ ڪو روزگار ملي پوي.“ موتيءَ، گڏهه کي چيو: ”ڀلي آئين ڀائو! آءٌ پڻ هن دنيا ۾ اڪيلو آهيان، نه اوهي نه واهي، بس هيءُ ڏُهل آهي، جنهن کي وڄائي پيو وقت گُذاريندو آهيان!“

گڏهه وراڻيس: ”پوءِ دير ڇاجي! هل ته هلون شهر، جتي تون وڄائجان ڏُهل ۽ آءٌ وڄائيندس گِٽار. ائين پيو وقت گذرندو.“

موتيءَ به ڪٽي هائوڪار ڪئي ۽ ٻئي دوست گڏجي شهر ڏانهن هليا. رستي تي ڪين هڪ ٻِلي ملي، جنهن جو نالو ”تِمي ٻلي“ هو. ٻليءَ جي نظر ٻِنهه گهٽ هئي، تنهنڪري ڪيس عينڪ پاتل هئي. گڏهه ۽ ڪتي، ٻليءَ کي سلام ڪيو ۽ چيو:

”ڪيڏانهن نڪتي آهين، مائي ٻلي!؟“

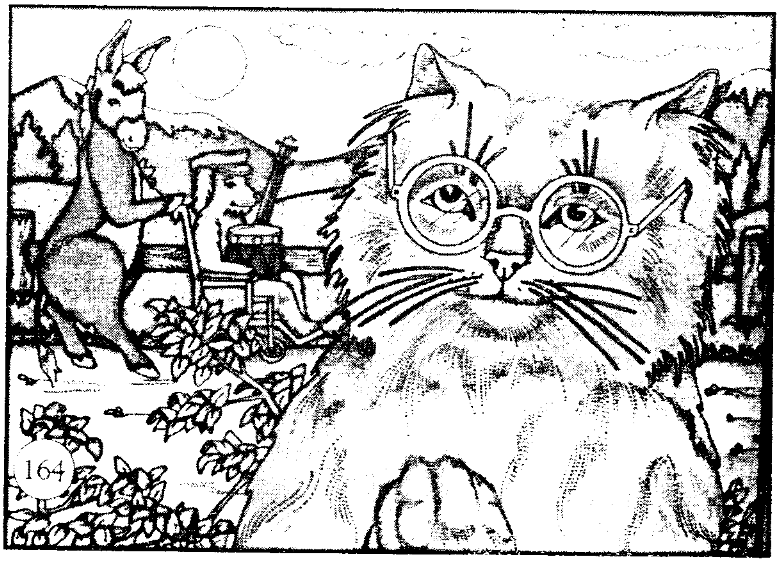

ٻليءَ وراڻيو: ”ڀائرو! منهنجي نظر ٻنهه گهٽ آهي، اُن ڪري ڪو ڪم ڪار نٿي ڪري سگهان: پر منهنجو آواز ڏاڍو پيارو آهي، اُن ڪري جڏهن به ڪو گيت

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

جهونگاربندي آهيان ته جهنگ جا سمورا جانور اچي گڏ ٿيندا آهن!"

ڪُتو ۽ گڏهه ڏاڍا خوش ٿيا ۽ ٻليءَ کي چيائون:

"مائي ٻلي! اِهو ته ڏاڍو سُنو جو تون ڳائيندي آهين: پوءِ دير ڇاجي!؟ هل ته شهر هلون ۽ ڳائڻ جو ٽولو ناهي پيٽ پُوڇا جو ٻلو ڪريون!"

ٻليءَ به خوشيءَ مان هائوڪار ڪئي ۽ ٽئي ڄڻا گڏجي شهر ڏانهن روانا ٿيا. اجا ٿورو اڳتي هليا ته کين هڪ ڪُڪڙُ نظر آيو، جنهن جو نالو 'قلنڄ خان' هو. گڏهه، ڪُتي ۽ ٻليءَ، قلنڄ خان کي سلام ڪيو ۽ چيو:

"يائو قلنڄ خان! ڏي خبر، ڪيڏانهن نڪتو آهين؟"

ڪُڪڙَ چيو: "دوستو، مون سڄيءَ زندگي ڪُڏيءَ ۾ گذاري آهي، هاڻي بيزار ٿي پيو آهيان، دل چوي ٿي ته ڪو ڪم ڪارُ ڪريان، هونئن آءٌ نچڻ جو اصل ڪاريگر آهيان!"

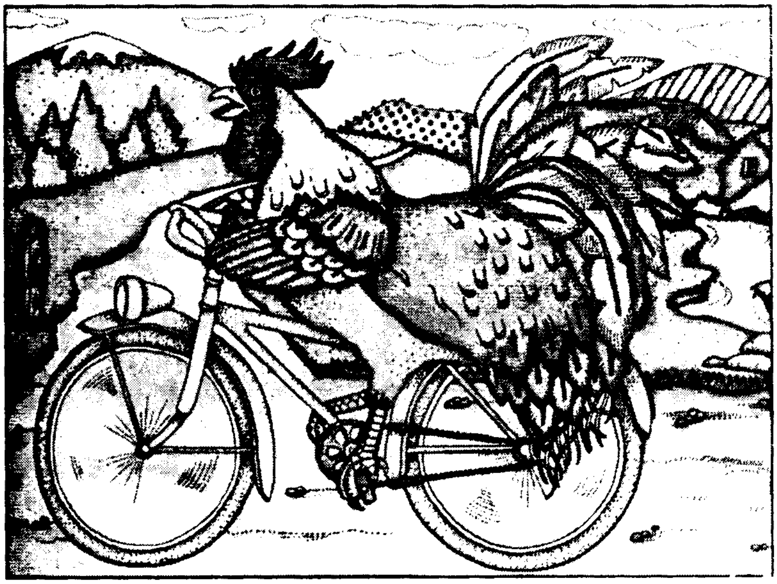

گڏهُ، ڪُتو ۽ ٻلي ڏاڍا خوش ٿيا. ڪُتي، ڪُڪڙَ کي چيو: "اِهو ته ڏاڍو سنو! پوءِ دير نه ڪر، هل ته پاڻ سڀئي گڏجي شهر ۾ راڳ رنگ جي محفل مچايون ۽ خوب ناڻو ڪمايون!"

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

قُلڻ خان بہ خوشيءَ سان هائوڪار ڪئي ۽ چار ئي ڄڻا هلندا وڃي شهر پُهتا.

شهر پهچندي ڪين رات ٿي وئي. پاڻ ۾ صلاح ڪيائون تہ راتِ ڪنهن هنڌ تي گذاري، صبح کان روزگار جي ڳولا ڪجي. اِهو سوچي چار ئي ڄڻا ڪا جاءِ ڏسڻ لاءِ شهر ۾ نڪري پيا. هلندي هلندي، هڪ هنڌ ڏٺائون تہ هائو بيلي، هڪڙو پراڻو گهرُ خالي پيو آهي. پاڻ ۾ صلاح ڪيائون تہ پهرين اِها جاچ ڪجي تہ اُن گهرَ ۾ ڪير رهي تہ ڪونہ ٿو. ان مقصد لاءِ قُلڻ ڪُڪڙُ پڙڪو ڏئي دريءَ تي چڙهي ويو. دريءَ مان اندر ڏٺائين تہ چار چورَ ڦُريل پئسا، سونُ، چانديءَ ۽ ٻيو سامان هڪ ٻئي ۾ پيا ونڊين ۽ وِرهائين. ڪُڪڙُ پڙڪو ڏيئي هيٺ لٿو ۽ اچي سموري ڳالهہ ساٿين کي ٻڌايائين. سيني سوچيو تہ هاڻي ڇا ڪرڻ گهرجي!؟ نيٺ سيني اهو فيصلو ڪيو تہ پيا سڀ پنهنجا پنهنجا سازَ وڄائينِ ۽ ٻلي ڳائڻ شروع ڪري. اهڙيءَ طرح پاڙي وارا ماڻهو سجاڳ ٿي پوندا ۽ چورَ بہ جهلجي پوندا. اِهو سوچي گڏهَ پنهنجي گٽار ڪلهي تان لاٿي؛ ڪُتي ڊُهلَ تي ڏَسُ هنيو؛ ڪُڪڙَ، نچڻ لاءِ پنهنجن پرن کي ڦڙڪايو، ۽ ٻليءَ ڪنگهڪار ڪري نِڙي صاف ڪئي.

سڀ کان پهرينءَ ٽِميءَ ڪَنَ تي هٿُ رکي، راڳ ڳائڻ شروع ڪيو ۽ پوءِ گڏهَ گٽارَ ۽ ڪُتي ڊهلُ وڄائڻ شروع ڪيو، جڏهن تہ ڪُڪڙَ وني ڦڙڪيون هنيون! اڌيءَ رات جو ڳائڻ جو آواز ٻڌي، پاڙي وارا ٻاهر نڪري آيا، جڏهن تہ چورَ بہ، اهڙو عجيب لقاءُ ڏسي ٻاهر نڪري آيا. گڏهَ هينگ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪري سڄي ڳالهہ ماٺهن کي ٻڌائي ۽ ماٺهن چورن کي جهلي ورتو. پوءِ سمورو مال ۽ ملڪيت، مالڪن کي واپس پهچايو ويو. سڀني ماٺهن ڪُڪڙَ، ڪُتي، گڏهَ ۽ ٻليءَ جو شڪريو ادا ڪيو. شهر جي عملدارَ، هنن چئني جڻن کي اُها جڳهہ مُفت ۾ ڏئي ڇڏي، جنهن ۾ هو چارئي جڻا هميشہ لاءِ مزي سان رهڻ لڳا.

ڪالهہ ٻہ ڏِنوسين تہ چارئي دوست شهر جي وچ ۾ پنهنجي محفل مچايو ويٺا هئا.

(مصنف جيڪب ۽ وليم گرم جي لکيل آکاڻي، هيري الارڊ پاران ٻڌايل ۽ ڪتاب "Glod to Meet you" ۾ ڇپيل، انگريزيءَ تان ترجمو ڪئي وئي)

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪوبلو

موسي واڍي ڪاٺ جو گُڏو ناهڻ لاءِ جيئن ئي ڪاٺ کي وڍڻ شروع ڪيو ته اندران آواز آيو: ”ٻيلي! مون کي نه وڍ!“ موسي واڍي عجب مان هيڏانهن هوڏانهن نهاريو، پر ڪيس ڪوبه نظر نه آيو. هُو ٻيهر پنهنجي ڪم ۾ جُنبي ويو. جڏهن هُن گُڏي جون اکيون ناهيون، ته اُهي ڦرڻ لڳيون:

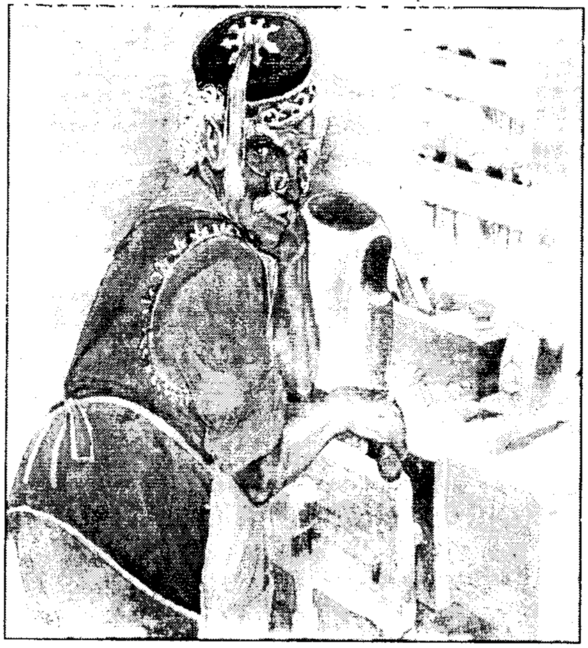

جڏهن گُڏي جو وات ناهيائين ته اهو کِلڻ لڳو، ۽ جڏهن هن گُڏي جا پيرَ ناهيا ته اُهي هلڻ لڳا.

موسي واڍي کي ڏاڍو عجب لڳو. جڏهن هن گُڏي کي سَڏُ ڪيو ته گُڏو شرارت ۽ حرڪتون ڪرڻ لڳو. تڏهن واڍي کيس چيو ”تون ته بنهه ڪو بار آهين.“

پوءِ هن گُڏي جو نالو ڪٽي ’ڪوبلو گُڏو‘ رکيو.

موسي واڍي جڏهن ڪوبلي گُڏي کي هلڻ ۽ ڊوڙڻ سيکاريو ته حرڪتي گُڏو، گهـتيءَ ڏانهن ڀـڄي ويو. واڍو سندس پويان لڳو ته هو ڊوڙندو روڊ ڏانهن هليو ويو. هڪ پوليس واري کي شَڪُ پيو ته ڪوبلي کا شيءِ چورائي آهي، سو هن کي جهلي وڃي جيل ۾ بند ڪيائين. ڪوبلي روئڻ شروع ڪيو

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ته پوليس واري ڪيس ڇڏي ڏنو. هو موتي گهر آيو. رستي ۾ ڪيس هڪ ڪبوتَرُ گڏيو. ڪبوتَرَ ڪيس چيو

”جيڪي ڇوڪرا ٻَچي ويندا آهن، اُهي پڇاڙيءَ جو ڏاڏا ڏکيا ٿيندا آهن.“ ڪوبلي کي اها ڳالهه نه وڻي ته هن پٿرُ هٽي ڪبوتَرَ کي ڀڄائي ڪڍيو.

ڪوبلي کي ڏاڏي ٻُڪَ لڳي هئي. گهرَ ۾ گهڙي موسي واڏي کي ڏاڏا سَڏَ ڪيائين، پر هو گهر ۾ ڪونه هو. پوءِ هو باهه جي ڀرِ ۾ ڪُرسي رکي ويهي رهيو. ويٺي ويٺي هن کي ننڊ اچي وئي. ڪجهه دير کان پوءِ موسي واڏي دَرُ کڙڪايو. ڪوبلي اٿي دَرُ کوليو ۽ در کُلڻ سان ئي پَٽَ تي ڪري پيو. هن موسي واڏي کي ٻڌايو ته ”باهه ۾ منهنجا پيرَ سڙي پيا آهن.“ موسي واڏي ڪيس چيو، ”تون پرواهه نه ڪر، آءٌ تنهنجا نوان پيرَ ناهيندس. پر اڳ ۾ تون ماني کاءُ“! پوءِ ڪوبلي ماني کاڌي ۽ موسي واڏي سندس پيرَ ناهيا. ڪوبلو

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

پنهنجا نوان پيرَ ڏسي ڏاڍو خوش ٿيو ۽ چيائين: ”آءٌ پڙهندس، مون کي پڙهڻ لاءِ ڪتاب وٺي ڏي“. موسي واڍي وٽ پئسا ڪونہ هئا، سو هن پنهنجو

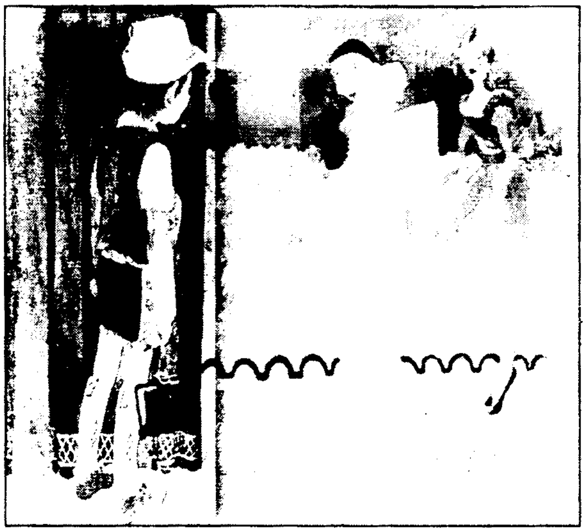

ڪوٽُ وڪڻي ڪيس ڪتاب وٺي ڏنا.

ٻئي ڏينهن ڪوبلو اسڪول ويو. وات تہ پُتلين جو تماشو لڳو پيو هو، سندس دل چيو تہ ’آءٌ بہ تماشو ڏسان‘، پر وٽس پئسا ڪونہ هئا، سو هن پنهنجا ڪتاب وڪڻي ٽڪيٽ خريد ڪئي ۽ تماشو ڏسڻ شروع ڪيائين.ڪيس تماشو ڏاڍو وڻيو.

جڏهن سڀ ماڻهو هليا ويا تہ ڪوبلو پُتلين واري وٽ ويو ۽ چيائين ’مون کي پاڻ سان گڏ وٺي هل، آءٌ تماشو سکڻ چاهيان ٿو.‘ پُتلين وارو ڪيس وٺي ٻئي شهر ڏانهن هليو ويو. ڪجهہ ڏينهن کان پوءِ ڪوبلي کي موسو واڍو ياد آيو. هن پُتلين واري کي چيو، ”آءٌ واپس وڃڻ چاهيان ٿو.“ پتلين واري ڪيس پنج سونا سِڪا ڏنا.

واپس ويندي ڪوبلي کي وات تي لومڙي ۽ گدڙُ گڏيا، جن کي ڏسي هو دانهون ڪرڻ لڳو. سندس دانهُن تي اوچتو هڪ ’پري‘ ظاهر ٿي. پريءَ ڪانئس پڇيو، ”تون ڇو ٿو روئين؟“ هن وراڻيو، ”لومڙي ۽ گدڙ منهنجا سونا سِڪا چوري ڪري ويا آهن“. اصل ۾ اهي سونا سڪا چوري نہ ٿيا

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هئا ، اُهي تہ سندس ڪيسي ۾ پيا هئا. هن ڪوڙُ ڳالهايو هو، ڪوڙ ڳالهائڻ جي ڪري ڪوبلي جو نڪُ وڌڻ لڳو. سندس نڪ ايڏو وڏو ۽ ڳرو ٿي پيو، جو هاٿي هُو هلي بہ نہ پئي سگهيو. هو وري روئڻ لڳو. رحمدل پريءَ کي مٿس رحم اچي ويو، ان ڪري هن ڪاٺ - ڪُتن کي سڏ ڪيو، جن ٺونگا هڻي ڪوبلي جو نڪ صحيح ڪري ڇڏيو. هن پريءَ جا ٿورا مڃيا ۽ سلامُ ڪري گهر ڏانهن روانو ٿيو.

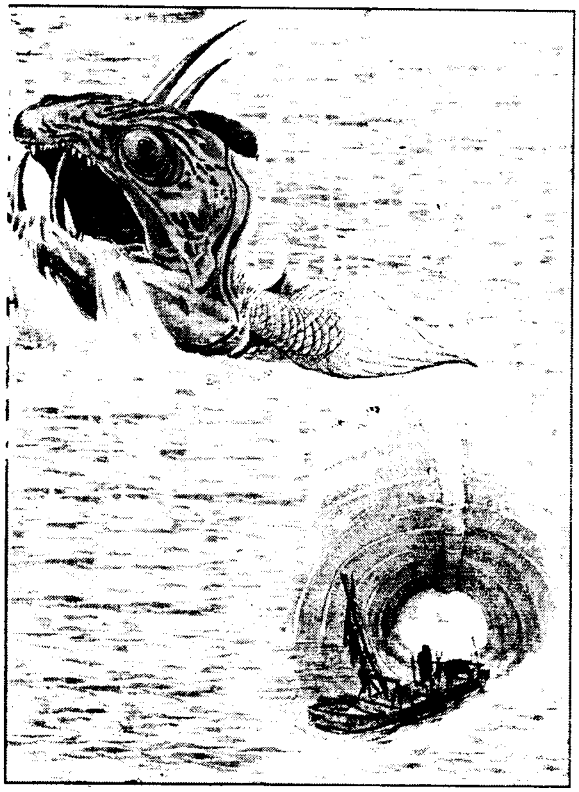

درياهہَ جي ڪناري تي هڪڙيءَ بدڪَ ڪوبلي کي ٻڌايو تہ، موسي واڊي کي هن درياهہ جي هڪ وڏي مڇي ڪائي وئي آهي. ڪوبلي کي ڏاڍو ڏک ٿيو. پوءِ هو هڪ ٻيڙيءَ ۾ چڙهي، اُن مڇيءَ کي ڳولڻ لڳو. اوچتو اچي اهڙو طوفان لڳو، جنهن ٻيڙيءَ کي ڪٽي وڃي هڪ رانديڪن جي ملڪ ۾ ڇڏيو. رانديڪن جي ملڪ جا ماڻهو ايڏا سُسُت هئا، جو اهي سڀ گڏهہَ ٿي پيا هئا.

ڪوبلي اهڙو لقاءُ ڏسي ڪيس چيو: ”آءٌ گڏهہ ڪونہ ٿيندس، آءٌ تہ پڙهندس ۽ سنو ڇوڪر ٿيندس.“ پر رولاڪ ڇوڪرن سان راند ڪيڏڻ ڪري

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪوبلو گڏهُ ٿي پيو، جنهن ڪري ڪيس سرڪس وارا ڪٽي ويا. هڪ ڏينهن ڪوبلي کي سرڪس ۾ ڌڪ لڳو ۽ هو منڊو ٿي پيو. سرڪس وارا ڪيس ڪٽي درياهَ ۾ اڇلائي آيا. درياهه جي وڏي مڇي ڪوبلي کي ڳائي وئي. مڇيءَ جي پيٽ ۾ هن کي موسو واڊو مليو. واڊي ڪيس چيو "جنهن مهل مڇي

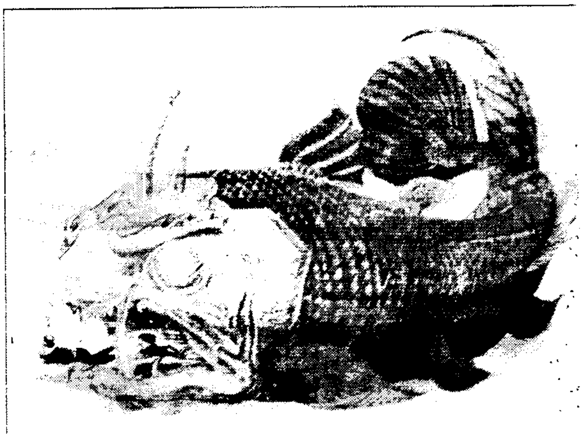

سُمهندي ته پاڻ ٻئي هتان ڀڄي هلنداسين". جڏهن رات جو مڇي سُمهي رهي ته هو ٻئي تري مڇي جي پيٽ مان ٻاهر نڪري آيا. پريءَ ڪين ڪٽي درياهه جي ڪناري تي پهچايو. جتي ڪوبلي چيو: "هاڻي آءٌ ڪڏهن به شرارت نه ڪندس". هن موسي واڊي کان معافي گُهري. پريءَ کي سندس اها ڳالهه ڏاڍي وڻي ۽ هن ڪوبلي کي سچ پچ ۾ ڇوڪرو ناهي ڇڏيو. ان کان پوءِ ڪوبلو اسڪول وڃڻ لڳو ۽ وري ڪڏهن به شرارت نه ڪيائين.

(چلڊرين بڪ پبلشرس ڪراچيءَ طرفان ڇپايل آڪاٽي،
ڪتاب 'PINOCCHIO' جو آزاد ترجمو)

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

پڙهندڙ نسُل . پ نَ

The Reading Generation

1960 جي ڏهاڪي ۾ عبدالله حسين ” اُداس نسلين“ نالي ڪتاب لکيو. 70 واري ڏهاڪي ۾ وري ماڻڪ ”لُڙهندڙ نسُل“ نالي ڪتاب لکي پنهنجي دورَ جي عڪاسي ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. امداد حُسينيءَ وري 70 واري ڏهاڪي ۾ ئي لکيو:

انڌي ماءُ ڄڻيندي آهي اونڌا سونڌا ٻارَ
ايندڙ نسل سَمورو هوندو گونگا ٻوڙا ٻارَ

هر دور جي نوجوانن کي اُداس، لُڙهندڙ، ڪَڙهندڙ، ڪُڙهندڙ، ٻَرندڙ، جُرندڙ، ڪِرندڙ، اوسيئڙو ڪندڙ، ياڙي، ڪانئُو، ياجوڪڙُ، ڪاوڙيل ۽ وِڙهندڙ نسلن سان منسوب ڪري سگهجي ٿو، پَر اسان اِنهن سڀني وِچان ”پڙهندڙ“ نسل جا ڳولائو آهيون. ڪتابن کي ڪاڳر تان کڻي ڪمپيوٽر جي دنيا ۾ آڻڻ، ٻين لفظن ۾ برقي ڪتاب يعني e-books ناهي ورهائڻ جي وسيلي پڙهندڙ نسل کي وَڌڻ، ويجهڻ ۽ هِڪ ٻئي کي ڳولي سَهڪاري تحريڪ جي رستي تي آڻڻ جي آسَ رکون ٿا.

پڙهندڙ نسُل (پَنَ) ڪا بہ تنظيمَ ناهي. اُنَ جو ڪو بہ صدر، عُهديدار يا پايو وِجهندڙ نہ آهي. جيڪڏهن ڪو بہ شخص اهڙي دعوىٰ ڪري ٿو تہ پَڪَ ڄاڻو تہ اُهو ڪُوڙو آهي. نہ ئي وري پَنَ جي نالي ڪي پئسا گڏ ڪيا ويندا. جيڪڏهن ڪو اهڙي ڪوشش ڪري ٿو تہ پَڪَ ڄاڻو تہ اُهو بہ ڪُوڙو آهي.

جهڙيءَ طرح وڻن جا پَنَ ساوا، ڳاڙها، نيرا، پيلا يا ناسي هوندا آهن اَهڙيءَ طرح پَڙهندڙ نَسُل وارا پَنَ بہ مختلِف آهن ۽ هوندا. اُهي ساڳئي ئي وقت اُداس ۽ پڙهندڙ، پَرندڙ ۽ پڙهندڙ، سُست ۽ پڙهندڙ يا وِڙهندڙ ۽ پڙهندڙ بہ ٿي سگهن ٿا. بين لفظن ۾پَنَ ڪا خُصوصيِ ۽ ٽالي لڳل ڪِلَب Exclusive Club نہ آهي.

ڪوشش اها هوندي تہ پَنَ جا سڀ ڪَم ڪار سَهڪاري ۽ رَضاڪار بنيادن تي ٿين، پر ممڪن آهي تہ ڪي ڪم اُجرتي بنيادن تي بہ ٿِين. اهڙي حالت ۾ پَنَ پاڻ هِڪَبِئي جي مدد ڪَرڻ جي اُصولَ هيٺ ڏي وَٺُ ڪندا ۽ غيرتجارتي non-commercial رهندا. پَنَن پاران ڪتابن کي ڊِجيٽائِيز digitize ڪرڻ جي عَملَ مان ڪو بہ مالي فائدو يا نفعو حاصل ڪرڻ جي ڪوشش نہ ڪئي ويندي.

ڪتابن کي ڊِجيٽائِيز ڪرڻ کان پوءِ بيو اهم مرحلو وِرهائڻ distribution جو ٿيندو. اِهو ڪم ڪرڻ وارن مان جيڪڏهن ڪو پيسا ڪمائي سگهي ٿو تہ ڀلي ڪمائي، رُڳو پَنَن سان اُن جو ڪو بہ لاڳاپو نہ هوندو.

پَنَن کي ڪُليل اڪرن ۾ صلاح ڏجي ٿي تہ هو وَسَ پٽاندڙ وڌ کان وَڌِ ڪتاب خريد ڪَري ڪتابن جي ليکڪَن، ڇپائيندڙن ۽ ڇاپيندڙن کي هِمٿائِن. پر ساڳئي وقت عِلم حاصل ڪرڻ ۽ ڄاڻ کي ڦهلائڻ جي ڪوشش دوران کَنهن بہ رُڪاوٽ کي نہ مڃن.

شيخ اَيازَ علمَ، ڄاڻَ، سمجهه ۽ ڏاهپ کي گيتَ، بيتَ، سِٽَ، پُڪارَ سان تَشبيهه ڏيندي انهن سيني کي بَمن، گولين ۽ بارودَ جي مدِ مقابل بيهاريو آهي. اياز چوي ٿو تہ:

گيتَ بہِ جڻ گوريلا آهن، جي ويريءَ تي وار ڪَرن ٿا.

... ...

جئن جئن جاڙ وڌي ٿي جَڳَ ۾، هو ٻوليءَ جي آڙ ڇُپن ٿا؛

ريتيءَ تي راتاها ڪن ٿا، موتي مَنجهه پهاڙ ڇُپن ٿا؛

... ...

ڪالههَ هُيا جي سُرخ گُلن جيئن، اڄڪلهه نيلا پيلا آهن؛

گيتَ بہِ جڻ گوريلا آهن........

... ...

هي بيتُ اَٿي، هي بَم- گولو،

جيڪي بہ ڪٽين، جيڪي بہ ڪٽين!

مون لاءِ ٻنهي ۾ فَرَقُ نہ آ، هي بيتُ بہ بَمَ جو ساٿي آ،

جنهن رِڻَ ۾ رات ڪَيا راڙا، تنهن هَڏَ ۾ چَمَ جو ساٿي آ ـ

اِن حسابَ سان اڄڪلهه ڪي ڀاڱن تي اِهو سوچي مَڙهڻ تہ ”هاٿي ويڙهه ۽ عمل جو دور آهي، اُن ڪري پڙهڻ تي وقت نہ وڃايو“ ناداني‌ءَ جي نشاني آهي.

پَڙهن جو پڙهڻ عام ڪِتابي ڪيڙن وانگر رُڳو نِصابي ڪتابن تائين محدود نہ هوندو. رڳو نصابي ڪتابن ۾ پاڻ کي قيد ڪري ڇڏڻ سان سماج ۽ سماجي حالتن تان نظر ڪڃي ويندي ۽ نتيجي طور سماجي ۽ حڪومتي پاليسيون policies اڄڪلهه ۽ نادانن جي هٿن ۾ رهنديون. پَڙهن نِصابي ڪتابن سان گڏوگڏ ادبي، تاريخي، سياسي، سماجي، اقتصادي، سائنسي ۽ ٻين

ڪتابن کي پڙهي سماجي حالتن کي بهتر بنائڻ جي ڪوشش ڪندا.

پڙهندڙ نسُل جا پَنَ سيني کي چوي، چالاءِ ۽ ڪينئن جهڙن سوالن کي هر بيانَ تي لاڳو ڪرڻ جي ڪوشش ڏين تا ۽ انهن تي ويچار ڪرڻ سان گڏ جوابَ ڳولڻ کي نہ رڳو پنهنجو حق، پر فرض ۽ اٽتر گهرج unavoidable necessity سمجهندي ڪتابن کي پاڻ پڙهڻ ۽ وڌ کان وڌ ماڻهن تائين پهچائڻ جي ڪوشش جديد ترين طريقن وسيلي ڪرڻ جو ويچار رکن ٿا.

توهان بہ پڙهڻ، پڙهائڻ ۽ ڦهلائڻ جي اِن سهڪاري تحريڪ ۾ شامل ٿي سگهو ٿا. بَس پنهنجي اوسي پاسي ۾ ڏِسو، هر قسم جا ڳاڙها توڙي نيرا، ساوا توڙي پيلا پن ضرور نظر اچي ويندا.

وڻ وڻ کي مون ڀاڪي ڀائي چيو تہ ”منهنجا ڀاءُ
پهتو منهنجي من ۾ تنهنجي پَـنَ پَـنَ جو پڙلاءُ“.
- اياز (ڪلهي پاتم ڪينرو)

پڙهندڙ نسُل . پ ن The Reading Generation

سنڌ سلامت

www.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سنڌس رفتار سان هلڻ جو سانباهو آهي، ڇو تہ تاريخ هميشہ انهن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنهنجي علمي سرمائي جي حفاظت ڪئي آهي. سنڌ سلامت پڻ پنهنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نہ رڳو محفوظ رکڻ پر پنهنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليقن کي ڊيجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي تہ سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڊائونلوڊ ڪرڻ آسان هجي ۽ اينڊرائيڊ سميت آئي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آساني سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي.

۽ اهو سڀ "سنڌ سلامت ڪتاب گهر" ذريعي ئي ممڪن ٿي سگهيو.

اميد تہ سنڌ سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نہ صرف ڀرپور لاڀ حاصل ڪندا پر سنڌ سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بڻائڻ لاءِ پنهنجو ڀورو ساٿ نڀائيندا.

books.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت ڪتاب گهر جي اينڊرائيڊ ايپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڊائونلوڊ ڪريو:

https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book